

verslag jubileumtocht Breskens. (28 februari 2009)

Op zaterdag 28 februari 2009 werd in de Provincie Zeeland het startschot gegeven van de feestelijke jubileumtochten n.a.v. het 75-jarig bestaan van de "Nederlandse Wandelsport Bond". Onder een fris maar zonnig weertje vertrokken Christiane, Greta, Serge en ondergetekende naar Breskens waar de Zeeuwse Wandelsport Bond instond voor de organisatie. Rond het "Verenigingsgebouw De Uitkomst" waar de start-, controle- en aankomstmodaliteiten plaats vonden was het een drukte van jewelste. Ook binnen in de zaal was het druk. Het viel me direct op dat er heel wat Nederlandse wandelclubs met een afvaardiging naar Zeeland waren afgezakt. Maar ook de opkomst vanuit België was achteraf goed te noemen. Daar zal zeker de vermelding in Marching voor iets tussen gezeten hebben.

We schreven ons in voor de 20 km. die bestond uit twee lussen van 10 km.. Via enkele typische Hollandse straatjes kregen we al gauw een prachtig onverhard wandelpad voor de voeten geschoven dat zich kronkelend een weg baande in de natuur. Na de eerste splitsing gingen we verder het weidse polderlandschap in. Een dijk met een prachtige bomerrij beheerste het landschap. Het was na die dijk dat we links af moesten slaan, een prachtige veldweg op. Genietend van het landschap en het gesjilpt van de vogels, kregen we in de verte de kustdijk in het oog. Plots stonden we in een piepklein gehuchtje met een al even opmerkelijke naam, namelijk : "Nummer Een"! Een gehuchtje waar de meeste huisjes werden verhuurd als vakantiewoning of waar je bij de inwoners kon overnachten met ontbijt. Op wandelafstand van het strand en de zee en van het centrum van Breskens, een ideaal plaatsje om er een aantal dagen te vertoeven. Op een paar honderd meter hier vandaan hadden we na een kort maar nijdig klimmetje een prachtig zicht op de Westerschelde. We wandelden nu voorbij de jachthaven en kwamen zo aan de vismijn. Breskens is nog één van de weinige vissersplaatsen waar een vismijn is waar de gevangen vis geveild wordt. Tot in de wijde omgeving zijn de driedaagse visserijfeesten bekend welke elk jaar bezocht worden door meer dan 100.000 mensen.

Breskens beschikt ook over een indrukwekkend visserijmuseum dat we op vertoon van onze controlekaart gratis mochten bezoeken. Het museum, gelegen tussen de vissershaven en de jachthaven, geeft op eigen wijze een beeld van de roerige geschiedenis van Breskens en de visserij. Een geschiedenis die zo'n honderd jaar terug gaat. De eerste Breskense visser werd in 1890 geregistreerd. Door de ligging, boven de vismijn met zicht op de bedrijvigheid van de vissers en met uitzicht over de Schelde, is er voor het museum geen betere plek denkbaar. Er was zoveel te zien in dit museum dat het onbegonnen werk is daar uitvoerig op in te gaan. Dat iedereen dat zeker eens moet bezocht hebben is een feit. Voor meer informatie kunt U terecht op www.visserijmuseumbreskens.nl.

Na dit leerrijk bezoek besloten we om aan de overzijde van de vismijn in een eethuis annex viswinkel de innerlijke mens te versterken. Na genoten te hebben van de lekkere visbereidingen zetten we onze weg verder. We wandelden nog even voorbij de vissershaven om al gauw de startzaal te bereiken. Na afstempeling van onze controlekaart vertrokken we voor de tweede lus.

Die bracht ons al direct naar het bekende veerpont "Breskens-Vlissingen". Was het daar vroeger steeds een drukte van jewelste, nu kan je er alleen nog als voetganger en fietser de oversteek maken. We gingen nu de duinen op waar we een prachtig zicht hadden op de zee. We volgden nu gedurende een aantal kilometers de strandlijn. Iets voorbij de al even bekende vuurtoren verlieten we de kust. We wandelden nu evenwijdig met de kustlijn terug naar Breskens toe. Toen we dachten het nu allemaal gezien te hebben, hadden we plotseling nog een controlepost. Deze was gevestigd in het restaurant van een soort mini-attractiepark, waar we door het personeel hartelijk welkom werden geheten. Dit was nog eens zo'n typische Hollandse controlepost : prachtig interieur, zachte muziek, lekkere hapjes en drankjes aan betaalbare prijzen.

Daar het al ruim in de namiddag was lieten velen zich de warme appeltaart met koffie smaken. De uitgebreide theekaart liet Greta verleiden om eens iets speciaals te drinken. Ik hield het bij een Irish coffee. Toen ook Christiane en Serge binnen kwamen dronken we nog iets samen. Na nog een doorsteek in een park bereikten we al gauw het einde van een alweer schitterende wandeldag in Nederland.

Bij het afstempelen van de wandelboekjes feliciteerde ik de organisatoren. Deze openingswandeltocht van het jubileumjaar was dan ook een schot in de roos.

Op de terugweg hielden we nog even halt in "Brasserie Niveau" te Watervliet. Bij het kijken naar de laatste kilometers van de "Omloop Het Nieuwsblad" lieten we ons de "Westmalle Tripel", de "Scotch", de "Chimay Blauw" en de "Brugse Zot" smaken. Met een heerlijk gevoel van binnen namen we afscheid van de patroon. Een schitterende dag liep alzo stilaan op zijn einde.

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER,

Voorzitter Belgisch-Nederlandse Wandelverbodering.